

Publicerad 2017-12-15 15:57 av Vincenzo

Som liten

Det var en tid som jag knappt har något minne/av/ jag kan ha glömt det med avsikt för friden i mitt inre/som redan dömt/mig,jag finner/inga svar/för,det finns inget kvar/

Det känns som jag drömt/allt/kan inte se vad det verkade/vara för saker/barå en kall ström/som stärkande/kom till mig i hatet/så jag ville/ inte mer, nej, en liten kille/som kämpande/ i kloaker/

Det var mitt/och på lång sikt/blev det en hjälpande/plikt/som aldrig gick/svältande/naket/utan fick/sitt/som den käkade/för den goda smaken/så,så har det varit herr konstapel/

Men psykologer/och läkare/kunde inte vara säkrare/på dom diagnoser/dom gav mig på löpande/band/i det sökande/efter något som inte fanns/ett nötande/ som pågick konstant/det, det var min barndomsromans/

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Vincenzo med Poeter.se id #101198 innehar upphovsrätten